

Чому гра важлива для майбутнього першокласника

Які функції сюжетно-рольової гри

Формує знакову функцію свідомості. Це відбувається завдяки тому, що діти використовують камінці, фантики, гілочки, залізячки. Позначення предметів камінчиками та фантиками, пізніше допоможе дитині зрозуміти «ікси» та «ігреки».

Породжує здатність діяти в умі, подумки перетворювати ситуацію за новими умовами. Без цієї можливості прості текстові завдання викликатимуть у дитини неймовірні складності. Здатність діяти в умі формується за допомогою чарівного «начебто».

Формує довільність поведінки, оскільки дитина бере на себе роль і дотримує певних правил. Без довільності поведінки незліченні вимоги школи ляжуть нестерпним тягарем на плечі першокласника.

Створює умови для пізнавального мотиву, адже дитині треба знати про суть ролі та правила дії в ній. Без пізнавального мотиву навчання в школі буде не просто складним, а безглуздим для юного учня.

Що зупиняє розвиток сюжетно-рольової гри

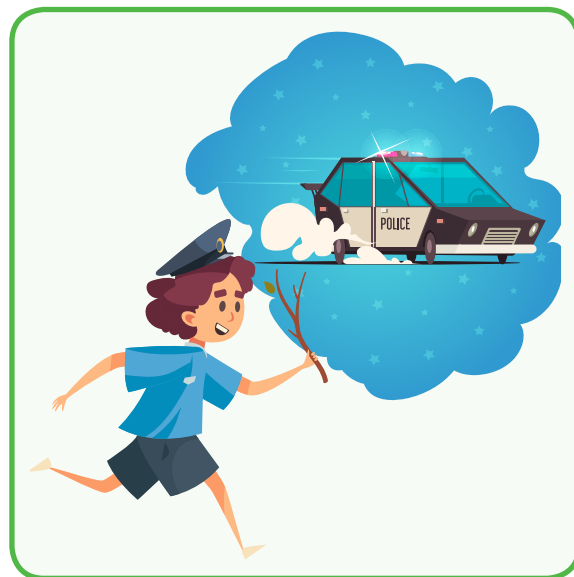
Аніматор сам фонтанує ідеями та емоціями і не дає дитині ні можливості для самостійного пошуку розв'язання проблеми, ні паузи для осмислення, повторення, зростання.

Реалістичність ігрової обстановки та костюми мають ефектний вигляд, але заважають становленню уявної ситуації і блокують розвиток уяви дошкільника.

Інтерактивна іграшка забирає ініціативу в дитини і робить її «рабом лампи», тобто іграшки.

Що має робити дорослий у грі дитини

Пустувати та хуліганити, ось що повинен робити дорослий. Це означає: ламати звичні шаблони, давати можливість дитині інакше подивитися на знайому ситуацію, провокувати на пошук

рішення, збагачувати ігровий арсенал дитини, «заражати» її веселою та захоплюючою грою, а головне — не забувати про те, що вона має бути веселою та приносити радість. Як говорив Жан-Жак Руссо, не вдасться створити мудреців, якщо не створити спочатку пустунів.

Підготувала **Олена Мойзріст**, науковий співробітник Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України